

Конвенция за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените

Приета и открита за подписване, ратификация и присъединяване с резолюция 34/180 на ОС на ООН от 18.12.1979 г. Издадена в Сборник от международни документи, 1992 г.

Държавите-участници в настоящата Конвенция, вземайки под внимание, че Уставът на Организацията на обединените нации отново утвърди вярата в основните права на човека, в достойнството и ценността на човешката личност и в равноправието на мъжете и жените,

Вземайки под внимание, че Всеобщата декларация за правата на човека потвърждава принципа за недопускане на дискриминация и провъзгласява, че всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права и че всеки човек трябва да притежава всички права и всички свободи, провъзгласени в нея, без каквато и да било разлика, в това число и разликата по отношение на пола,

Вземайки под внимание, че на държавите-участници в международните пактове за правата на човека се възлага задължението да осигурят равно за мъжете и жените право за ползване на всички икономически, социални, културни, граждански и политически права,

Вземайки под внимание международните конвенции, сключени под егидата на Организацията на обединените нации и специализираните учреждения с цел съдействие за равноправието на мъжете и жените,

Вземайки под внимание също така резолюциите, декларациите и препоръките, приети от Организацията на обединените нации и специализираните учреждения с цел съдействие за равноправието на мъжете и жените,

Проявявайки обаче загриженост от това, че въпреки тези различни документи все още съществува значителна дискриминация по отношение на жените,

Напомняйки, че дискриминацията на жените нарушава принципите за равноправие и уважение на човешкото достойнство, пречка за участието на жените наравно с мъжете в политическия, социалния, икономическия и културния живот на страната им, пречи за увеличаване благосъстоянието на обществото и семейството и все повече затруднява пълното разкриване на възможностите на жените за благо на своите страни и човечеството,

Проявявайки загриженост от това, че в условията на бедност жените имат най-малък достъп до продоволствието, здравеопазването, образованието, професионалната подготовка и възможностите за трудоустрояване, както и до други потребности,

Проявявайки убеденост в това, че установяването на нов международен икономически ред, основан на равенство и справедливост, значително ще спомогне за осигуряване на равенство между мъжете и жените,

Подчертавайки, че ликвидирането на апартейда, всички форми на расизма, расовата дискриминация, колониализма, неоколониализма, агресията, чуждестранната окупация и господство, намесата във вътрешните работи на държавите е необходимо за пълното осъществяване на правата на мъжете и жените,

Потвърждавайки, че укрепването на международния мир и сигурност, отслабването на международното напрежение, взаимното сътрудничество между всички държави независимо от техните социални и икономически системи, всеобщото и пълно разоръжаване и особено ядреното разоръжаване при строг и ефикасен международен контрол, утвърждаването на принципите за справедливост, равенство и взаимна изгода в отношенията между страните и осъществяване правата на народите, намиращи се под чуждестранно и колониално господство и чуждестранно окупиране, за самоопределение и независимост, както и уважение на националния суверенитет и териториалната цялост на държавата ще спомогнат за социалния прогрес и развитие, и като резултат от това, ще спомогнат за постигането на пълно равенство между мъжете и жените,

Проявявайки убеденост в това, че пълното развитие на страната, благосъстоянието на целия свят и делото на мира изискват максималното участие на жените наравно с мъжете във всички области,

Съзнавайки значението на приноса на жените за благосъстоянието на семейството и за развитието на обществото, неполучил досега пълно признание, социалното значение на майчинството и ролята на двамата родители в семейството и за възпитанието на децата и съзнавайки, че ролята на жените във възпроизводството

не трябва да бъде причина за дискриминацията, защото възпитанието на децата изисква съвместна отговорност на мъжете и жените и цялото общество като цяло,

Съзнавайки, че за постигането на пълно равенство между мъжете и жените е необходимо да се промени традиционната роля както на мъжете, така и на жените в обществото и семейството,

Изпълнени с решимост за осъществяване на принципите, провъзгласени в Декларацията за ликвидиране на дискриминацията по отношение на жените, и с тази цел за приемане на мерки, необходими за ликвидиране на такава дискриминация във всички нейни форми и прояви,

Се споразумяха за следното:

ЧАСТ I

Член 1

За целите на настоящата Конвенция понятието "дискриминация по отношение на жените" означава всяко различие, изключение или ограничение по признака на пола, което е насочено към отслабване или намаляване до минимум на признанието, използването или осъществяването от жените, независимо от тяхното семейно положение, въз основа на равноправието на мъжете и жените на правата на човека и основните свободи в политическата, икономическата, социалната, културната, гражданската или всяка друга област.

Член 2

Държавите-участници осъждат дискриминацията по отношение на жените във всички нейни форми, съгласяват се незабавно с всички възможни методи да се провежда политика на ликвидиране на дискриминация по отношение на тях и с тази цел са задължават:

- а) да включат принципа на равноправие на мъжете и жените в своята национална конституция или друго съответно законодателство, ако това още не е било направено, и да осигурят с помощта на закона и други съответни средства практическото осъществяване на този принцип;
- б) да приемат съответни законодателства и други мерки, включително и санкции, там, където това е необходимо, забраняващи всякаква дискриминация по отношение на жените;
- в) да установят юридическа защита на правата на жените на равна основа с мъжете и да осигурят с помощта на компетентни национални съдилища и други държавни учреждения ефективна защита на жените срещу всеки акт на дискриминация;
- г) да се въздържат от извършване на каквито и да е дискриминационни актове или действия по отношение на жените и да гарантират, че държавните органи и учреждения ще действуват в съответствие с това задължение;
- д) да приемат всички надлежни мерки за ликвидиране на дискриминацията по отношение на жените от страна на което и да е лице, организация или предприятие;
- е) да приемат всички надлежни мерки, в това число и законодателни, за изменение или отменяне на действащи закони, постановления, обичаи и практика, които представляват дискриминация по отношение на жените;
- ж) да отменят всички положения от наказателното си законодателство, които представляват дискриминация по отношение на жените.

Член 3

Държавите-участници приемат във всички области и конкретно в политическата, социалната, икономическата и културната област всички съответни мерки, включително законодателни, за осигуряване пълното развитие и прогреса на жените с цел да им се гарантира осъществяване и ползване правата на човека и основните свободи въз основа на равенство с мъжете.

Член 4

1. Приемането от държавите-участници на временни специални мерки, насочени към ускоряване установяването на фактическо равенство между мъжете и жените, не се смята, както това се определя от настоящата Конвенция, за дискриминационно, но то в никакъв случай не трябва да довежда до запазване на неравноправни или диференцирани стандарти; тези мерки трябва да бъдат отменени, когато бъдат постигнати целите на равенството във възможностите и равноправното отношение.

2. Приемането на държавите-участници на специални мерки, насочени към охрана на майчинството,

включително мерки, съдържащи се в настоящата Конвенция, не се счита за дискриминационно.

Член 5

Държавите-участнички приемат всички надлежни мерки с цел:

а) да се променят социалните и културните модели на поведение на мъжете и жените с цел постигане изкореняване на предразсъдъците и премахване на обичаите и цялата останала практика, които са основани на идеята за непълноценността или превъзходството на един от половете или стереотипността на ролята на мъжете и жените.

б) да осигурят щото семейното възпитание да включва в себе си правилно разбиране на майчинството като социална функция и признаване на общата отговорност на мъжете и жените във възпитанието и развитието на своите деца при условие, че във всички случаи интересите на децата бъдат преобладаващи.

Член 6

Държавите-участнички взимат всички надлежни мерки, включително и законодателни, за пресичане на всички видове търговия с жени и експлоатацията проституцията на жените.

ЧАСТ II

Член 7

Държавите-участнички се задължават да взимат всички необходими мерки за ликвидиране дискриминацията по отношение на жените в политическия и обществения живот на страната, и конкретно осигуряват при равни условия с мъжете право на:

- а) гласуване във всички избори и публични референдуми и избиране във всички публично избрани органи;
- б) участие във формулиране и осъществяване политиката на правителството и заемане на държавни постове, както и за осъществяване на всички държавни функции на всички равнища на държавното управление;
- в) приемане участие в дейността на неправителствени организации и асоциации, занимаващи се с проблемите на обществения и политическия живот на страната.

Член 8

Държавите-участнички се задължават да взимат всички необходими мерки, за да осигурят на жените възможност при равни условия с мъжете и без каквато и да било дискриминация да представляват своите правителства на международно равнище и да участвуват в работата на международните организации.

Член 9

1. Държавите-участнички предоставят на жените еднакви с мъжете права по отношение придобиване, изменение или запазване на тяхното гражданство. Те по-конкретно осигуряват при встъпване в брак с чужденец или промяна гражданството на съпруга по време на брака да не се налага автоматична промяна на гражданството на жената, да не се превръща тя в лице без гражданство и да не бъде заставена да приеме гражданството на съпруга.

2. Държавите-участнички предоставят на жените равни с мъжете права по отношение гражданството на техните деца.

ЧАСТ III

Член 10

Държавите-участнички взимат всички необходими мерки за ликвидиране дискриминацията по отношение на жените с цел да им осигурят равни права с мъжете в областта на образованието и по-конкретно, за да осигурят въз основа на равенството на мъжете и жените:

- а) еднакви условия за ориентация при избор на професията или специалност, достъп до образованието и получаването на дипломи в учебните заведения от всички категории както в селските, така и в градските райони; това равенство трябва да бъде осигурено в предучилищното, общото, техническото и висшето образование, както и във всички форми на професионалната подготовка;
- б) достъп до еднакви програми на обучение, еднакви изпити, преподавателски състав с еднаква квалификация, училищни помещения и оборудване с еднакво качество;
- в) отстраняване на всяка стереотипна концепция за ролята на мъжете и жените на всички равнища и във всички

форми на обучение чрез поощряване на съвместното обучение и други видове обучения, които ще спомогат за постигането на тази цел, и по-конкретно чрез преразглеждане на учебните помагала и училищните програми и адаптацията на методите за обучение;

г) еднакви възможности за получаване на стипендии и други помощи за образование;

д) еднакви възможности за достъп до програми за продължаване на образованието, включително програми за разпространение на грамотността сред възрастните и програми за функционална грамотност, насочени по-конкретно към възможно най-бързо намаляване на разрыва в знанията на мъжете и жените;

е) намаляване броя на девойките, които не завършват училище и разработка на програми за девойки и жени, преждевременно напуснали училище;

ж) еднакви възможности за активно участие в спортните занятия и физическата подготовка;

з) достъп до специална информация от образователен характер с цел съдействие за осигуряване на здравето и благосъстоянието на семействата, включително информация и консултации за планиране размера на семейството.

Член 11

1. Държавите-участници взимат всички необходими мерки за ликвидиране дискриминацията по отношение на жените в областта на заетостта с оглед осигуряване на основата на равенство между мъжете и жените равни права, по-конкретно:

а) право на труд като неотменно право на всички хора;

б) право на еднакви възможности при наемане на работа, включително прилагане на еднакви критерии на отбора при наемането;

в) право на свободен избор на професията или вида работа, на напредване в длъжността и гарантиране на заетостта, както и на ползване на всички привилегии и условия на работа, на получаване на професионална подготовка и преподавателска, включително ученичество, професионална подготовка на повишено равнище и редовна преподавателска;

г) право на еднакво възнаграждение, включително получаването на привилегии, на равни условия по отношение на труда с еднаква ценност, както и на еднакво отношение към оценката качеството на работа;

д) право на социално осигуряване, конкретно в случай на излизане в пенсия, безработица, болест, инвалидност, при старост и в други случаи на загуба на трудоспособност, както и право на платен отпуск;

е) право на здравеопазване, на безопасни условия за работа, включително за съхранение функцията на възпроизводство.

2. За предотвратяване дискриминацията по отношение на жените поради омъжване или майчинство и гарантиране на ефикасно право на труд държавите-участници взимат съответните мерки, за да:

а) забранят, под заплахата от прилагане на санкции, уволняването от работа въз основа на бременност или отпуск по бременност или дискриминацията при уволнение предвид семейното положение;

б) въведат платени отпуски или отпуски със съпоставими социални помощи по бременност без загубване на предишното място на работа, старшинството и социалните помощи;

в) поощрява предоставянето на необходимите допълнителни социални услуги, за да се позволи на родителите да съчетават изпълнението на семейните задължения с трудовата дейност и участието в обществения живот, конкретно чрез създаване и разширяване мрежата от учреждения за отглеждане на деца;

г) осигурява на жените особена защита по време на бременността при онези видове работа, чиято вредност за тяхното здраве е доказана.

3. Законодателството, засягащо защитата на правата, засегнати в настоящия член, периодически се разглеждат в светлината на научно-техническите знания, а също така се преразглежда, отменя или разширява, доколкото това е необходимо.

Член 12

1. Държавите-участници взимат всички необходими мерки за ликвидиране дискриминацията по отношение на жените в областта на здравеопазването с оглед осигуряване на основата на равенството на мъжете и жените достъп до медицинското обслужване, по-конкретно по отношение на онова, което засяга планирането размера на семейството.

2. Независимо от положенията на точка 1 по-горе, държавите-участници осигуряват на жените съответното обслужване в периода на бременността, раждането и след него, предоставяйки, когато това е необходимо, безплатни услуги, както и съответно хранене в периода на бременността и кърменето.

Член 13

Всяка държава-участник взема всички необходими мерки за ликвидиране на дискриминацията по отношение на жените в други области на икономическия и социалния живот с цел да осигури въз основа на равенството на

мъжете и жените равни права, конкретно:

- а) право на семейни помощи;
- б) право на получаване на заеми, кредити срещу недвижими имоти и други форми на финансово кредитиране;
- в) право на участие в мероприятия, свързани с почивката, спортните занимания и във всички области на културния живот.

Член 14

1. Държавите-участници взимат под внимание особените проблеми, с които се сблъскват жените, живеещи в селска местност, и значителната роля, която те играят в осигуряването на икономическото благосъстояние на своите семейства, в това число тяхната дейност и нестоковите сектори на икономиката, и взимат всички необходими мерки за осигуряване прилагането на положенията на настоящата Конвенция по отношение на жените, които живеят в селска местност.

2. Държавите-участници взимат всички необходими мерки за ликвидиране дискриминацията по отношение на жените в селските райони и в получаването на облаги от това развитие, и по-конкретно, осигуряват на основата на равенство на мъжете и жените участие в развитието на селските райони и в получаването на облаги от това развитие, и по-конкретно осигуряват на тези жени правото да:

- а) участвуват в разработването и осъществяването на планове за развитие на всички равнища;
- б) имат достъп до съответното медицинско обслужване, в това число до информация, консултации и обслужване по въпросите за планиране размера на семейството;
- в) непосредствено да ползват благата на програмите на социално застраховане;
- г) получават всички видове подготовка и формално и неформално образование, включително функционална грамотност, както и да ползват услугите на всички средства на общинското обслужване, консултативните служби по селскостопански въпроси, в частност за повишаване на техническото им равнище;
- д) организират групи за взаимопомощ и кооперативи, с цел да се осигури еднакъв достъп до икономическите възможности чрез работа по наемане или независима трудова дейност;
- е) имат достъп до селскостопански кредити и заеми; системата на пласмента, съответната технология и право на еднакъв статут в поземлените и аграрни реформи, както и в планове за презаселване на земите;
- ж) ползват необходимите условия за живот, особено жилищни условия, санитарни услуги, електро- и водоснабдяване, а също така транспорт и средства за съобщение.

ЧАСТ IV

Член 15

1. Държавите-участници признават жените равни с мъжете пред закона.

2. Държавите-участници предоставят на жените еднаква с мъжете гражданско-правна способност и еднакви възможности за нейната реализация. Те конкретно ще им осигурят равни права при сключване на договори и управление на имущество, така също и еднакво отношение към тях на всички етапи от разглеждането в съдилищата и трибуналите.

3. Държавите-участници се споразумяват, че всички договори и всички други частни документи от всеки вид, които имат за своя правна последица ограничаване правоспособността на жените, се считат за невалидни.

4. Държавите-участници предоставят на мъжете и жените еднакви права по отношение на законодателството, засягащи преместването на лицата и свободата при избора на местожителството.

Член 16

1. Държавите-участници взимат всички необходими мерки за ликвидиране дискриминацията по отношение на жените във всички въпроси, засягащи брака и семейните отношения, и в частност осигуряват на основата на равенство на мъжете и жените:

- а) еднакви права за встъпване в брак;
- б) еднакви права за свободен избор на съпруг и за встъпване в брак само при собствено свободно и пълно съгласие;
- в) еднакви права и задължения по време на брака и при неговото разтрогване;
- г) еднакви права и задължения на мъжете и жените като родители независимо от тяхното семейно положение по въпроси, засягащи техните деца. Във всички случаи интересите на децата са преобладаващи;
- д) еднакви права свободно и отговорно да се решава въпросът за броя на децата и периодите между тяхното раждане и достъп до информация, образование, а също така и средства, които ще им позволят да осъществят това право;

- е) еднакви права и задължения да бъдат опекуни, попечители, доверители и осиновители на деца или да осъществяват аналогични функции, когато те са предвидени от националното законодателство. Във всички случаи интересите на децата са преобладаващи;
- ж) равни лични права на съпруга и съпругата, в това число право на избор на фамилно име, професия и занятие;
- з) равни права на съпрузите по отношение притежаването, придобиването, управлението, използването и разпореждането с имуществото както безплатно, така и срещу заплащане.

2. Сгодяването и бракът на дете нямат юридическа сила и се взимат всички необходими мерки, в това число законодателни, с цел определяне на минималната брачна възраст и задължителна регистрация на браковете и актовете за гражданско състояние.

ЧАСТ V

Член 17

1. За разглеждане хода на осъществяване на настоящата Конвенция се учредява Комитет за ликвидиране дискриминацията по отношение на жените /по-долу наричан Комитет/, включващ в момента на влизане на Конвенцията в сила осемнадесет, а след нейната ратификация или присъединяването към нея на тридесет и петата държава-участничка, двадесет и трима експерти, притежаващи високи морални качества и компетентност в областта, обхваната от настоящата Конвенция. Тези експерти се избират от държавите-участнички сред своите граждани и се представят лично, като при това се взима под внимание справедливото географско разпределение и представянето на различни видове цивилизации и основни правни системи.
2. Членовете на Комитета се избират с тайно гласуване по внесените в списъка лица, предложени от държавите-участнички. Всяка държава-участничка има право да предложи едно лице от своите граждани.
3. Първоначалните избори се провеждат след шест месеца от деня на влизането в сила на настоящата Конвенция. Най-малко три месеца преди срока за провеждане на всички избори Генералният секретар на Организацията на обединените нации изпраща за държавите-участнички писмо с предложение да представят своите кандидатури в продължение на два месеца. Генералният секретар подготвя списък, в който в азбучен ред са внесени всички предложени по този начин лица с посочване на държавите-участнички, които са ги представили, и представя този списък на държавите-участнички.
4. Изборите на членовете на Комитета се провеждат на заседание на държавите-участнички, свикано от Генералния секретар в Централните учреждения на Организацията на обединените нации. На това заседание, на което две трети от държавите-участнички ще съставляват кворум, за лица, избрани в Комитета, се считат онези кандидати, които получават най-голям брой гласове и абсолютно болшинство гласове на представителите на държавите-участнички, присъстващи и вземащи участие в гласуването.
5. Членовете на Комитета се избират за четири години. Но срока за пълномощията на деветте членове, избрани на първите избори, изтича след изминаването на две години; незабавно след провеждането на първите избори фамилните имена на тези девет членове се избират по жребий от Председателя на Комитета.
6. Избирането на пет допълнителни членове на Комитета се провежда в съответствие с положенията на т. 2, 3 и 4 от настоящия член след ратификацията или присъединяването към Конвенцията на тридесет и петата държава. Срокът за пълномощия на двамата допълнителни членове, избрани по този начин, изтича след изминаването на две години; фамилните имена на тези двама членове се избират с жребий от Председателя на Комитета.
7. За попълване на неочаквано освободилите се ваканции онази държава-участничка, чийто експерт е престанал да функционира като член на Комитета, назначава друг експерт от своите граждани при условие на одобрение от страна на Комитета.
8. а) Членовете на Комитета получават утвърждаването от Общото събрание възнаграждение от средствата на Организацията на обединените нации по реда и условията, установявани от Общото събрание с оглед важността на задълженията на Комитета.
б) Генералният секретар на Организацията на обединените нации предоставя необходимия персонал и материални средства за ефективно осъществяване функциите на Комитета в съответствие с настоящата Конвенция.

Член 18

1. Държавите-участници се задължават да представят на Генералния секретар на Организацията на обединените нации за разглеждане от Комитета доклад за законодателните, съдебните, административните и други мерки, приети от тях в изпълнение на положенията на Конвенцията, и за прогреса, постигнат в тази връзка;
 - а) в продължение на една година от деня на влизане на настоящата Конвенция в сила за заинтересована държава;
 - б) след това най-малко през всеки четири години и по-нататък тогава, когато за това помоли Комитетът.
2. В докладите могат да се посочват фактори и трудности, оказващи влияние върху степента на изпълнение на задълженията по настоящата Конвенция.

Член 19

1. Комитетът утвърждава свои собствени правила на процедурата.
2. Комитетът избира длъжностните си лица за две години.

Член 20

1. Комитетът ежегодно провежда заседания по правило в продължение на период, не превишаващ две седмици, с цел разглеждане на докладите, представени в съответствие с член 18 от настоящата Конвенция.
2. Заседанията на Комитета по правило се провеждат в Централните учреждения на Организацията на обединените нации или във всяко друго подходящо място, определено от Комитета.

Член 21

1. Комитетът ежегодно чрез посредничеството на Икономическия и Социален съвет представя доклад на Общото събрание за своята дейност и може да внася предложения и препоръки от общ характер, основани върху изучаване на доклади и информации, получени от държавите-участници. Такива предложения и препоръки от общ характер се включват в доклада на Комитета наред със забележките на държавите-участници, ако има такива.
2. Генералният секретар препраща докладите на Комитета на Комисията за положението на жените за нейна информация.

Член 22

Специализираните учреждения имат право да бъдат представени при разглеждане на въпросите за осъществяване на такива положения от настоящата Конвенция, които влизат в сферата на тяхната дейност. Комитетът може да предложи на специализираните учреждения да представят доклади за осъществяване на Конвенцията в области, влизащи в сферата на тяхната дейност.

ЧАСТ VI

Член 23

Нищо в настоящата Конвенция не засяга каквито и да било спомагащи за постигане на равноправие между мъжете и жените положения, които могат да се съдържат:

- а) в законодателството на държавата-участника или,
- б) в която и да е друга международна конвенция, договор или спогодба, имащи сила за такава държава.

Член 24

Държавите-участници се задължават да взимат всички необходими мерки на национално ниво за постигане на пълна реализация на правата, признати в настоящата Конвенция.

Член 25

1. Настоящата Конвенция е открита за подписване от всички държави.
2. Генералният секретар на Организацията на обединените нации се назначава за депозитар на настоящата Конвенция.
3. Настоящата Конвенция подлежи на ратификация. Ратификационните документи се предават за съхранение на Генералния секретар на Организацията на обединените нации.
4. Настоящата Конвенция е открита за присъединяване към нея от всички държави. Присъединяването се осъществява чрез предаване на документа за присъединяване на съхранение на Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член 26

1. Молба за преразглеждане на настоящата Конвенция може да бъде представена по всяко време от всяка държава-участничка чрез писмено съобщение на името на Генералния секретар на Организацията на обединените нации.
2. Общото събрание на Организацията на обединените нации, ако признае за необходимо приемането на някакви мерки, взема решение за това, какви именно мерки трябва да се вземат по отношение на такава молба.

Член 27

1. Настоящата Конвенция влиза в сила на тридесетия ден след предаване на съхранение на Генералния секретар на Организацията на обединените нации на двадесетият ратификационен документ или документа за присъединяване.
2. За всяка държава, която ратифицира настоящата Конвенция или се присъединява към нея след предаване на съхранение на двадесетия документ за ратификация или документа за присъединяване, настоящата Конвенция влиза в сила на тридесетия ден след предаване на документа за ратификация или документа за присъединяване към нея.

Член 28

1. Генералният секретар на Организацията на обединените нации получава и разпраща на всички държави текста на резервите, направени от държавите в момента на ратификацията или присъединяването.
2. Не се допуска резерва, несъвместима с целите и задачите на настоящата Конвенция.
3. Резервите могат да бъдат снети по всяко време чрез съответно уведомяване, направено на името на Генералния секретар, който след това съобщава за тях на всички държави-членки. Такова уведомяване влиза в сила от деня на неговото получаване.

Член 29

1. Всеки спор между две или няколко държави-участнички относно тълкуването или прилагането на настоящата Конвенция, нерешен чрез преговори, се предава по молба на една от страните за арбитражно разглеждане. Ако в продължение на шест месеца от момента на подаване на заявяване на арбитражно разглеждане страните не са постигнали съгласие относно организирането на арбитражното разглеждане, всяка от тези страни може да предаде посочения спор в Международния съд чрез подаване на заявление в съответствие със Статута на Съда.
2. Всяка държава-участничка може по време на подписването или ратифицирането на настоящата Конвенция или присъединяването към нея да заяви, че не се счита свързана със задълженията, съдържащи се в точка 1 от този член. Другите държави-участнички нямат задължения, произтичащи от точка 1 на настоящия член, по отношение на държава-участничка, направила подобна резерва.
3. Всяка държава-участничка, направила резерва в съответствие с точка 2 от настоящия член, може по всяко време да анулира резервата си чрез уведомяване на Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член 30

Настоящата Конвенция, текстовете на която на английски, арабски, испански, китайски, руски и френски език са еднакво автентични, се предава за съхранение на Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

За удостоверение на което долуподписаните, упълномощени за това, подписаха настоящата Конвенция.